

Sabroe: Maa jeg sige, at jeg kunde ønske, at den ærede Justitsminister vilde oplyse, i hvilken Urigtighed jeg har gjort mig skyldig i mine Udtalelser vedrørende Affæren i Storeheddinge.

Justitsministeren (Alberti): Affæren i Storeheddinge ligger saa langt uden for denne Sag, at jeg Kl. 1 Minut før 4 ikke vil tage en Debat op. (Uro paa Tilhørerpladsen).

Formanden: Tilhørerne har at være fuldstændig rolige.

Justitsministeren (Alberti): Hvis det ærede Medlem føler Trang til at faa nærmere Oplysninger, staar det ham jo frit for at stille en Interpellation her i Tinget, saa vil han faa Oplysninger, og saa vil han se, at han har talt om en Sag, som han slet ikke kender.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har begæret Ordet for tredie Gang. Hvis ingen gør Indsigelse, vil jeg betragte Tilladelsen dertil som given. (Ophold). Det ærede Medlem har Ordet.

Borgbjerg: Det er nogle meget korte Bemærkninger, jeg vil gøre til den ærede Justitsminister og det ærede Medlem for Lyngby (Piper). Den ærede Justitsminister maa ikke have hørt rigtig, hvad jeg sagde om Karleby og Højesteretsdommen. Hans Referat af, hvad jeg skulde have sagt, var aldeles ukorrekt. Jeg har ikke sagt noget saadant som, at Karleby havde laant en anden en Tovende, og at det er det eneste, der foreligger i denne Sag. Selv Aktor erklærer, at denne Fyrbøder Karleby er en meget fredsommelig, ja, næsten frygt-som Person, og selv Aktor siger, at ved denne Lejlighed, som her er Tale om, blev der ganske vist raabt noget om, at Skruebrækkerne skulde have Prygl, men det ses ikke, at Karleby har været med dertil. Det er altsaa selve Aktors Fremstilling af Sagen, og alle maa være enige om, at det er en meget ringe Forseelse, der foreligger fra Fyrbøder Karlebys Side, hvis der i det hele taget foreligger nogen Forseelse. Ikke desto mindre blev han dømt til 3 Gange 5 Dages Vand og Brød, altsaa en meget streng og barbarisk Straf. Men naar det nuværende Samfund allerede har saadanne Magtmidler og anvender dem i et Tilfælde som dette, er det saa nød-

vendigt at gribe til endnu mere grusomme og barbariske Straffe?

Den højtærede Justitsminister opfordrede Socialdemokraterne til, hvis dette Lovforslag gaar igennem, da at advare strejkende mod at begaa Voldshandlinger. Jeg haaber, vi aldrig skulle faa Brug for at følge dette Raad, thi jeg kan ikke tænke mig Muligheden af, at dette Lovforslag skulde gaa igennem, men Socialdemokraterne have altid advaret mod Voldshandlinger, altid taget Afstand fra Voldshandlinger. Hvad der somme Tider sker er, at Politiet foretager Afspærringer eller andre Forholdsregler, der ere ganske meningsløse og vistnok ogsaa ulovlige, og nægter Arbejderne den Ret, vi alle have til at oplyse vore Medmennesker om de faktiske Forhold, f. Eks. om, at der er Strejke, og saa er det, der sker Opløb og Sammenstimlen, saa er det, der kan forekomme Situationer, der kunne medføre, at en Mængde uskyldige eller omtrent uskyldige Mennesker blive dømt til en saa vanvittig haard Straf, som den Mand blev idømt den 27. Oktober. Mod et Menneske, der kommer i en saadan Situation, vil denne Pryglelov ogsaa kunne anvendes. Det er det, jeg har talt om.

Den højtærede Minister vilde ikke godkende Sandheden af Skjoldborgs Skildring af Herregaardslivet i „Gyldholm“. Jeg skal sige, at de fleste Blade — og hvis jeg ikke tager fejl, ogsaa den højtærede Ministers eget Organ — have erkendt, at det er en realistisk, sandhedskærlig Skildring. Skjoldborg har givet i denne Bog. Det lader altsaa til, at den højtærede Justitsminister ikke altid læser sit eget Blad. Det vil jeg for Resten opfordre ham til at gøre en Gang imellem, thi det kan være, at det blev lidt bedre somme Tider, hvis han saa det lidt omhyggeligere igennem.

Det ærede Medlem for Lyngby (Piper) sagde, at han havde ikke særlig støttet dette Lovforslag. Det var, som om han

Rettelser.

- Sp. 1409, L. 28 f. n.: „indbefatte de Forseelser“, læs: „indbefatte andre end de Forseelser“. —
L. 17 f. n.: „Socialisterne“, læs: „Socialismen“.
— 1411, L. 7—8 f. o.: „Statsadvokat Munk“, læs: „Statsadvokat Urbye“.
— 1416, L. 10—11 f. n.: „Hedearaler“, læs: „Hedekolonier“.